

ПРИСЯЖНЮК Олександра

ІСТОРІЯ ОЧИМА ГАЗЕТИ «ДЕНЬ»

На українському медіаринку досить важко знайти якісну газету-просвітницю. Видання різного ґатунку переповнюють кіоски. Утім, у кращому випадку знайти інформацію про світову та українську історію можна лише на останніх сторінках. Коли ж нам до рук потрапляє газета «День», у серці оживає надія на вітчизняну пресу. «Ми розраховуємо не лише на інтерес студентів чи викладачів історії, а на всіх тих, хто хотів би нарешті зрозуміти, до якого народу він належить», – зазначила якось головний редактор «Дня» Лариса Івшина. І справді проблеми, що порушують на сторінках газети, можуть зацікавити всіх небайдужих до нашої Батьківщини, незалежно від професії.

Матеріали, присвячені минувшині, публікують у газеті регулярно. Проте тематика і спосіб подання інформації змінюються. Якщо минулого року було багато статей та заміток, що безпосередньо оповідали про перебіг певних подій або про життя значних постатей, то за перші місяці цього року їх стало менше. Складається враження, ніби газета розвивається та дорослішає разом зі своїм читачем. Поставивши свою аудиторію на міцну базу знань, журналісти та публіцисти переводять її на наступний етап. Це глибокий аналіз сутності явищ минулого та проведення паралелей із сучасністю. Це переосмислення та переродження вчорашнього у сьогоднішньому. Часто матеріали пов'язані саме зі вшануванням великих українців або ж відзначенням знаменних дат.

Крім того, газета не лише розширює межі відомого читачам, а й розповідає йому, де ще, крім її сторінок, можна поповнити свою інтелектуальну скарбничку. Такими є, наприклад, матеріали «Що одягали наші прадіди і прабабусі?» (про оновлену експозицію виставки «Традиційне мистецтво українців» у Національному музеї історії) та «Первісний авангард» (про по-

чаток зйомок фільму про найдавніші українські музичні інструменти). Автори «Дня» піклуються про культурне дозвілля своїх читачів, тому відбирають корисні та непересічні події, місця, фільми та літературу.

За майже три місяці на шпальтах газети опублікували загалом 53 матеріали, що прямо або опосередковано стосувалися історії світової та вітчизняної. Серед тем можна виділити такі: давні музичні інструменти, старовинний одяг, злочини Червоної армії; історія Кривого Рогу (фото), дисиденти та шістдесятники, Закарпаття 20-х рр. (фото), вигадана Новоросія, християнство на Київській Русі, архітектура Києва, Акт злуки, Венеційський фестиваль, історія України в живописі, Голокост, історія податків у різних країнах, гайдамаки, історія станції «Академік Вернадський», релігія, історія Глухова, середньовічна Україна, мовне питання, тоталітаризм, критика культу особи, перебудова, Голодомор, архітектурні пам'ятки, Туреччина й Гетьманщина, Січові стрільці, Куренівська катастрофа.

Також багато матеріалів були присвячені конкретним особистостям, серед них: Микола Леонтович, Тарас Шевченко, родина Алчевських, Ян Амос Коменський, Ярослав Мудрий, Борис Мозолевський, Леся Українка, Федір Габелко, Софія Русова, Амвросій Бучма, Іван Мазепа, Гавриїл Костельник, Лесь Танюк, Євген Чикаленко, Володимир Винниченко та ін.

Загалом, найбільше серед публікацій було статей та заміток. Значно менше – інтерв'ю та нарисів. Цікаво, що матеріали потрапляли не лише до рубрик «Історія і Я» та «Україна Incognita», а також до рубрик «Суспільство», «Культура», «День Планети», «День України», «Подробиці», «Українці, читайте!». Більше того, до формування наповнення випусків долучалися і читачі газети. У «Пошті «Дня» також траплялися листи на історичну тематику, що були варті публікації.